

Thư Vn Hoi Mùa Đông tại Sochi đã kết thúc sau hơn hai tuần lễ tranh tài. Dù thắng hay bại, mọi người đều vui ra về trong cảm xúc bồi ngùi. Ban tổ chức, các lực sĩ cũng như người tham dự đều đồng ý với nhau là trong hơn hai tuần lễ của kỳ Thư Vn, mọi người cảm thấy gần gũi với nhau hơn dù là trong những cuộc tranh đua đầy căng thẳng. Có thể nói thể thao đã kéo mọi người lại gần với nhau hơn trong hai tuần lễ ngắn ngủi mà cho những tranh chấp không ngừng khi gặp nhau trên thi trường. Hơn nửa thế kỷ trước khi Hoa Kỳ và Trung Quốc còn là hai quốc gia thù địch thì ông Nixon và Mao Trạch Đông đã có thể ngồi lại với nhau qua mối quan hệ ngoại giao đặc biệt là “ngoại giao bóng bàn” lúc bấy giờ khi hai nước bắt đầu xích lại gần nhau qua những trận bóng bàn giao hữu. Chính những thể thao, những ngành nghề thuật như âm nhạc, hội họa, kịch nghệ, điện ảnh cũng đã là những phương tiện để đem con người lại gần nhau, xóa đi những ngăn cách.

Một trong những ngăn cách của con người là ngăn cách giữa Đức Chúa Trời và con người. Con người được Đức Chúa Trời tạo dựng nên vì tách theo để riêng của mình nên đã tạo một khoảng cách vô cùng rộng lớn giữa Trời với người. Đó là khoảng cách tội lỗi. Tội lỗi đã khiến cho con người bị cách ly với Đức Chúa Trời vì Đức Chúa Trời thánh khiết không thể chấp nhận tội lỗi. Đức Chúa Trời yêu thương không bao giờ muốn có khoảng cách đó nên Ngài đã có một đường lối đem con người trở lại với Ngài. Đây không phải là con đường thể thao hay nghề thuật nghệ thuật là con đường cứu rỗi qua Chúa Giê-xu. Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời nên Ngài đã sinh ra làm một người như chúng ta để có thể mang tội thay cho chúng ta. Án phạt tội lỗi là ra chúng ta phải gánh chịu thì Chúa Giê-xu đã gánh thế cho chúng ta. Chúa gánh thế qua cái chết của Ngài trên thập giá. Mọi đòi hỏi của công lý Đức Chúa Trời đã được thỏa mãn qua cái chết của Chúa Giê-xu. Nhờ vậy cái chết hy sinh của Chúa Giê-xu trên thập giá là con đường đem Đức Chúa Trời và con người gần lại với nhau.

Trong lá thư gửi cho các tín hữu trong thời kỳ đầu, sứ đồ Phao-lô viết:

Trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, anh em là người trỗi dậy xa cách, bây giờ đã được gần gũi như máu của Chúa Cứu Thế vì Ngài là sự bình an của chúng ta... phá đổ bức tường ngăn cách (Thư Ê-phê-sô 2:13-14)

Có một bức tường ngăn cách giữa Đức Chúa Trời và con người do tội lỗi gây ra. Chúa Giê-xu đã giáng sinh chịu chết phá đổ bức tường ngăn cách đó. “Anh em là người trỗi dậy xa cách, bây giờ đã được gần gũi như máu của Chúa Cứu Thế” là như vậy. Máu của Chúa nói đến cái chết của Chúa Giê-xu trên thập giá. Nhờ máu của Chúa đổ ra chuộc tội cho chúng ta mà chúng ta có thể đến gần với Đức Chúa Trời. Trong chiến tranh, người ta nói đến việc “mở con

đồng máu” hàm ý muốn tôi thoát nguy hiểm đến tính mạng, muốn sống muốn chết. Cái chết của Chúa Giê-xu trên thập giá thật sự là “con đồng máu,” con đồng được mở ra bằng chính máu của Ngài. Nhờ máu đó con đồng trở về với Đức Chúa Trời được mở ra, ngăn cách giữa con người tôi và Đức Chúa Trời thánh khi tôi được xóa bỏ. Khi chúng ta trở về với Đức Chúa Trời, ngăn cách giữa chúng ta với Chúa không còn, chúng ta có mối liên hệ giao thân mật, gần gũi với Chúa. Chúng ta có sự sống của Chúa, nên hưởng Chúa trong đời sống tâm trí trên gian nan và sống mãi mãi mãi với Chúa trong Nước đời đời của Ngài.

Đó là Phúc Âm, là Tin Mừng chúng tôi loan báo cho quý vị. Chúng tôi làm nhiệm vụ loan báo những tin nhắn hay những câu hỏi là quý vị tin do của mọi người. Tin nhắn, chúng ta sẽ kinh nghiệm nên tha thiết của Chúa, được sống gần gũi với Chúa, được kinh nghiệm một đời sống sung mãn và có ý nghĩa trong Chúa. Những câu hỏi, chúng ta sẽ tìm kiếm sự sống theo đồng riêng của mình, sẽ không thật sự có bình an trong tâm hồn, không tìm thấy ý nghĩa đích thực cho đời sống và sẽ không có hy vọng gì trong cõi vĩnh hằng. Niềm tin nơi Chúa Giê-xu không phải là một thứ trang sức tôn giáo cho đời sống, cũng không phải là chiếc bùa hộ mệnh những niềm tin nơi Chúa Giê-xu là gì? pháp cho đời sống, là cảm năng cho đời sống. Chúng ta sống trên trần gian này với bao nhiêu thách thức phải đương đầu mỗi ngày. Mỗi ngày chúng ta có bao nhiêu là quý trọng: sống như thế nào, xử sự ra sao với bản thân, với người thân trong gia đình, với bản bè, với công ăn việc làm... Đến cuối ngày ngủ đi rồi, chúng ta được gì và chúng ta có gì?

Đời sống không thể chỉ là những ngày kéo lê trên trần gian này, làm ăn, sinh sống, có thể có một vài cuộc gì trí, nghề nghiệp để đến cuối đời, nghề học, bệnh tật và chết? Đời sống chỉ có vậy thôi sao? Và rồi bên kia cõi chết là gì? Nếu không được tha thiết, nếu không có mối liên hệ giao với Đức Chúa Trời là đồng tạo do chúng ta thì đời sống sau cái chết là một viễn tượng hãi hùng kéo dài suốt cõi vĩnh hằng.

Chúa Cơ Đốc Giê-xu đã giảng sinh chết vì tôi của chúng ta chết với một mục đích duy nhất là đem chúng ta trở lại với người cha thân yêu là Đức Chúa Trời, Đồng tạo do chúng ta. Đời sống chúng ta sẽ không có ý nghĩa gì cả cho đến khi chúng ta quay trở lại với Người Cha thân yêu đó. Tôi khuyên nhủ các bạn về nguy cơ của Thánh Augustine từ nhiều thế kỷ trước. Đây là kinh nghiệm của chính ông và cũng phải là kinh nghiệm của mọi chúng ta.

Lạy Chúa, Chúa đã tạo do chúng con cho Chúa cho nên linh hồn chúng con sẽ không bao giờ được an nghỉ cho đến khi chúng con an nghỉ nơi chính Chúa

“Chúa đã tạo do chúng con cho Chúa cho nên linh hồn chúng con sẽ không bao giờ được

an nghỉ cho đến khi chúng con an nghỉ nơi chính Chúa.” Thiên Chúa đã tạo dựng quý vị cho Ngài như quý vị có mối quan hệ gì với Chúa không? Quý vị đang gần với Chúa hay đang xa cách Ngài? Con người dùng những phương tiện thế nào, nghề nghiệp để có thể liên lạc với nhau hơn dù chỉ trong một thời gian ngắn. Thiên Chúa đã sai Con của Ngài là Chúa Cứu Thế Giê-xu, giảng dạy cho chúng ta về tình yêu của chúng ta để đem chúng ta trở lại, gần gũi với Chúa mãi mãi. Chúng ta có thể gần đến với Chúa hay vẫn còn tiếp tục sống xa cách Ngài?

Mục sư Nguyễn Thị

Chủ tịch Trình Phát Thanh Tin Lành